Dosarul nr. 1-20/2023
1-23025467-15-1-20022023

**S E N T I N Ţ Ă**
*în numele legii*

24 mai 2024

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir), or. Cantemir
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Mihail
Osadcii
Grefier Ina Botez, Ion Drangoi, Gabriela
Darii,
Cu participarea:
Procurorului Cobzari Denis
Apărător Barbarov Eduard, Mandat Seria MA nr.
1366338,
În lipsa:
Părții vătămate: Dimitriu Liudmila,

a judecat în ședință de judecată publică în limba de stat, în procedură genereală cauza penală de învinuire, în privința lui:

***Crăciun Ion *****,*** *născut la *****, IDNP: *****, locuitor al s. *****, r-nul Cantemir, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, studii medii, oficial neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:*

***1).*** *sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 02 octombrie 2019, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, cu suspendarea condiționată pe un termen de 3 ani.*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), Cod penal.

**Termenul de examinare a cauzei: 20 februarie 2023 - 24 mai 2024.**

Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), Cod penal şi a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei in penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict: un ceau metalic de 20 litri ridicat la data de 13.12.2021 de la Lazun Vasile, ce aparține părții vătămate Dimitriu Liudmila, care se păstrează în camera corpurilor delicte a IP Cantemir, la intrarea sentinței în vigoare de restituit părții vătămate.

Apărătorul inculpatului Crăciun Ion, avocatul Barbarov Eduard, a solicitat ca în privința inculpatului să fie emisă o sentință de achitare în temeiul art. 390 CPP, sau o sentință de încetare

a procesului penal în temeiul art. 391 alin.(1) pct. 6) CPP deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală și anume unele acte ale OUP sunt lovite de nulitate.

Inculpatul Crăciun Ion, în ședință de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Prin încheierea judecătorească din 12.09.2023, inculpatul a fost ***anunțat în căutare***.

Potrivit jurisprudenței CțEDO[1], s-a statuat că nu va fi încălcat art. 6 CoEDO, în cazul când inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul când inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecății și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o condiție procesuală culpabilă a inculpatului. În acest context, dat fiind faptul că inculpatul nu s-a prezentat niciodată în fața instanței, iar instanța de judecată a întreprins toate acțiunile posibile ca să asigure prezența inculpatului în ședințele judiciare desfășurate, având în vedere prevederile art. 321 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală și faptul că inculpatul a fost reprezentat de un avocat în prezentul proces, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului din motivul ascunderii acestuia de la prezentarea în fața instanței.

Măsura preventivă la faza judecării cauzei în privința inculpatului nu a fost aplicată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

**A C O N S T A T A T:**

**Partea descriptivă:**

În perioada cuprinsă între 22.10.2021 şi 23.10.2021, Crăciun Ion, acţionând cu intenţie directă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns prin poarta de intrare pe teritoriul aferent casei de locuit ce aparţine lui Dimitriu Liudmila, care este îngrădită cu gard de lemn, situată în s. *****, raionul Cantemir, iar apoi a pătruns prin forţarea uşii în anexa casei de locuit, folosită cu destinaţia de depozit, de unde a sustras în mod tainic: un teasc în valoare de 1.000 lei, un ceaun cu volumul de 10 litri în valoare de 200 lei, un ceaun cu volumul de 30 l în valoare de 600 lei, 2 icuri de crăpat lemne fiecare în valoare de 75 lei, în total 150 lei, 2 pirostrii în valoare de 50 lei fiecare, în total 100 lei, o faţă de plită în valoare de 300 lei şi o ţeavă de aluminiu în valoare de 300 lei, în urma sustragerii aducând părţii-vătămate Dimitriu Liudmila un prejudiciu material în valoare totală de 2650 lei.

Acțiunile inculpatului Crăciun Ion , au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c), Cod penal, cu indicii: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință.*

**În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:**

***Partea vătămată Dimitriu Liudmila***, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, ea în general locuiește în s. Ciobalaccia. Casa din s. ***** este averea rămasă după decesul părinților săi. A pus un om de pază însă omul acela nu stătea la casă. Domnul acela care are grija de casă a sunat-o după 2 zile de la producerea furtului. La data de 25-26 octombrie a sunat-o şi i-a spus că sunt porţile deschise. În ogradă era un şopron unde era teascul, avea o greutate mare, consideră că inculupatul nu a fost singur, a fost cu un grup. Uşa de la garaj a fost ruptă, au fost luate lucruri de metal, un ceaun mare, mic, plită. Au furat și din casă, a găsit un obiect lângă uşă. Când a văzut ce s-a întâmplat, a chemat poliţia.

[1] cauza Kattan versus România, hotărârea din 21 ianuarie 2014

La întrebările participanților la proces a declarat că, estimează prejudiciul material împreun cu cel moral la suma totală de 5.000 lei. Ţine minte că poliţista care a informat-o o chema Mihaela Amăuţanu, dânsa i-a spus că s-a găsit un ceaun. la poliţie l-a văzut, era în cabinet la Mihaela Amăuţanu, în faţa mesei din cabinet, pe podea. Nu mai era altceva nimic, doar un ceaun, i s-a dat răspuns că doar atât au găsit. A pus mâna pe mâner, este ceaunul ei deoarece nu are toartă. A semnat actul că a recunoscut obiectul. Poliţista i-a spus că dacă vrea să-l i-a înainte de judecată trebuie să sse adreseze la procuratură. Ea se bazează pe ceea ce au spus poliţia, dar nu crede în declarațiile lui Crăciun Ion. Nimeni nu i-a spus că a fost Crăciun Ion responsabil de furtul din gospodăria sa. Ceaunul era obiectul rămas de la părinţii ei, posibil să fi avut vreo 5 ani. Ceaunul a fost procurat prin anul 2016, nu era vechi, dacă erau să fie vechi le arunca, ea gătea mâncare în ele. Ceaunele erau un garaj, uşile au fost scoase, afară era un cotlon cu faţă plită, teascul. Pirostriile erau afară, în şopron. S-a uitat din interes cât costă un ceaun după preţurile de piaţă. Numai un ceaun mare costă 3.000 lei. Erau folosite obiectele. Se folosea de ele, erau cazuri când rămânea acolo la casa părintească. Teascul costă 1.000 lei, ceaunul 200 lei, altul 600 lei. Ţeava nu-și aduce aminte cât costă. Polițiștii au chemat-o la secţia de poliţie pentru a fi recunoscute obiectele. După o lună, i s-a prezentat un ceaun, cel mai mare l-a recunoscut, după sârma care era pusă la toartă, după formă, fund, şi sârmă. Poliția l-au găsit la un punct de colectare a fierului uzat, în s. Goteşti. Poliția a fost acolo, au întrebat cine l-a adus, cum, când, și cumpărătorii l-au descris pe Crăciun Ion. Ceaunul nu i-a fost restituit. Starea sa de sănătate se mai recuperează după comiterea infrancțiunii, am suferit şi moral. Nu s-a gândit că poate intra cineva în curtea ei. Băiatul care a furat este băiat tânăr, dintr-o familie de alcoolici. Nu a avut nici o relație cu Crăciun Ion, doar sunt consăteni. Nu a avut nimic cu ei, doar bună ziua şi atât. Au importanță obiectele acestea furate pentru ea. N-a fost încrezută că Crăciun Ion a furat, poliţia a depistat hoţul. Nu este din dorinţa sa tras la răspundere Crăciun Ion, poliţia i-a căutat. Are încredere în poliţie. O să apară martori care pot spune altceva, sunt prieteni care îl acoperă. Nu i-a recuperat prejudiciul. După şedinţa trecută de judecată, nu s-a aşteptat că se va apropia de ea pentru ca s-și ceară scuze. Nu a înaintat o acţiune civilă. Ea nu dorește să-l pedepsească. Nu a înaintat acțiune civilă, se va orienta după comportamentul lui Crăciun Ion. Nu vrea ca Crăciun Ion  să fie pepdesit cu închisoare, doar dorește ca să-i întoarcă prejudiciile moral şi material sub formă pecuniară. Prejudiciul moral îl apreciază la suma de 5000 lei, iar dacă îi recuperează această sumă, îl iartă. Crăciun Ion, nu s-a apropiat de ea pentru ca să-și ceară scuze.

***Martorul Lazun Vasile*****,** fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, despre acest caz nu cunoaște multe detalii. A venit un băiat, el nu-l cunoştea până atunci, i-a spus că vrea să de-a fier uzat, se grăbea şi a spus că dă metal contraplată. El i-a dat metalul şi i-a plătit, după care dânsul a plecat. El nu-l cunoştea, era o persoană străină pentru el. S-a interesat la acea persoană de unde este metalul, el i-a spus că este a lui personal, l-a crezut, metalul care l-a adus l-a lăsat afară. Persoana respectivă nu i-a atras atenţia în vreun fel anume.

La întrebările participanților la proces a declarat că,  în limba rusă a vorbit cu poliţiştii. I-au explicat din română cu traducătorul. Avea o cicatrice poliţistul traducător. Când a fost audiat nu era traducător. Declaraţiile erau scrise în română. Când a avut confruntarea tot în limba rusă a vorbit. Era o femeie care îl întreba în rusă, în prezenţa lui Crăciun şi a avocatului. Pe telefon erau pozele lui Crăciun, care i-au fost prezentate pentru a-l recunoaşte. Nu poate spune sigur dacă la confruntare a fost întocmit proces-verbal. La recunoaştere nu a semnat careva act. În privinţa maşinilor, poate spune că era o maşină albă a lui Crăciun Ion, era un microbus. Crăciun Ion a mai fost o dată după acest caz, a mai adus fier vechi, însă l-a refuzat. Era acasă în s. Gotesti. Pe acel timp se acupa cu colectarea metalului. La sfârşitul lunii iulie a venit la el. I-a dat un ceaun

de vreo 15 1, numai nu de 30 1, era semirotund ceaunul, avea o sârmă pe ambele urechi. Nişte ţevi de metal şi diferite inele de la plită, şi plita stricată. Nu i s-a părut ceva ciudat. I-a spus că era a lui. A vorbit cu el în limba rusă. Crăciun Ion a venit cu o maşină albă, cu numere străine. L-a întrebat cum îl cheamă, i-a spus să-i zică „Gheorghe". După câteva zile a venit poliţia şi i-au examinat curtea, s-au uitat. Polițiștii au spus că acest ceaun îl confiscă, este dat pierdut şi îl vor lua. Au întocmit act şi l-au luat, a semnat şi atât. Mașina lui Crăciun Ion poate fi și de marca Volkswagen. I-a dat lui Crăciun Ion suma de 1.000 - 1.200 lei a achitat pentru tot. El i-a propus suma lui Crăciun Ion pentru metal adus, dacă Crăciun Ion nu era de acord cu suma propusă era liber să plece. Poliţia i-a prezentatat poza şi l-a recunoscut după înfățișare, ulterior a aflat de la polițiști că îl chema Crăciun Ion. A avut o operaţie şi 4 zile a stat inconştient şi a memorat faţa medicului. Are memoria vizuală bună. Crăciun Ion este persoana care i-a adus metalul. A aflat de la poliție numele și prenumele acestuia. Polițiștii de la început au fotografiat ceanul şi apoi au venit şi l-au luat, polițiștii l-au preîntâmpinat să nu-1 atingă. Au venit vreo 5-6 persoane care au verificat.

***Martorul Răduc Eugeniu*****,** fiind audiat în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, nu cunoaște nimic despre cazul dat. Îl cunoaște pe Crăciun Ion, sunt prieteni și locuiesc în aceeaşi localitate. Nu sunt rude. Nu cunoaște circumstanțe despre caz, el a venit de peste hotare de câteva zile după producerea cazului, nu cunoaște dacă Crăciun Ion era acasă. Crăciun Ion avea o mașină de marca „Seat" de culoare albă. Nu cunoaște cu ce ocupa Crăciun Ion, l-a văzut circulând cu maşina. Niciodată nu s-a urcat la volanul maşinii lui Crăciun Ion. Împreun cu Crăciun Ion s-a folosit de mașina lui, numai când el o conducea. El personal nu a folosit mașina lui Crăciun Ion. A fost anterior în s. *****. Nu o cunoaște pe partea vătămată Dimitriu Liudmila. Anterior prin s. Goteşti s-au deplasat cu maşina, Crăciun Ion era la volan, au transportat metal în s. Larga. Era metalul lui de acasă. La rugămintea lui, au mers. El s-a adresat lui Crăciun Ion dacă poate să îl ajute. Nu a avut aşa situaţie ca Crăciun Ion să îl roage ca să ducă metal. Nu crede că cumpărătorul de fier uzat să îl confunde cu Crăciun Ion. Mașina lui Crăciun Ion nu a condus-o. Mașina sa personală este de marca/model „Volkwagen Passat". Nu ştie cu se ocupă Crăciun Ion, ştie doar că mama lui era în Franţa. Nu poate spune numerele de înmatriculare ale mașinii lui Crăciun Ion. Mașina lui este de marca „Seat", nu era nouă, doar 2 locuri avea.

***Martorul Angheluță Mihail*****,** fiind audiat în ședința de judecată la întrebările participanților la proces a declarat că, îl cunoaște pe Crăciun Ion, s-a mai plimbat cu maşina cu el, sunte dintr-o localitate, din s. *****. În anul 2021 îl vedea pe Crăciun Ion cum se ducea la lucru cu automobilul său. Nu lucra cu Crăciun Ion, întâmplător se întâlnea cu el şi se ducea cu el. Sunt dintr-un sat, respectiv sunt în relaţii bune, nu a fost în relaţii ostile vreodată cu Crăciun Ion. Are vârsta de 20 de ani, în anul 2021 era minor. Crăciun Ion nu i-a propus să meargă să încarce ceva în „butca" din maşina lui. Maşina avea geamuri la uşile din urmă. La moment Crăciun Ion nu mai are maşina, de vreo 2 ani în urmă. Trăieşte departe unul de altul faţă de Crăciun Ion. Mai înainte mergea cu automobilul lui Crăciun Ion. Lua mașina lui Crăciun Ion şi se ducea în satul Ciobalaccia, în afară de satul Ciobalaccia nu a mai mers că nu avea permis de conducere. Doar o singură dată a luat maşina şi a plecat, în alte dăți nu a mai luat-o. Nu ştie dacă Crăciun Ion mai dădea mașina și altor persoane. Când mergea cu Crăciun Ion în maşină, era în faţă, nu în „butcă". Nu a fost niciodată cu Crăciun Ion în satul Goteşti. El mergea cu el la pădure, tatăl său e pădurar şi când pleca la pădure Crăciun Ion îl lua cu el. în altă parte nu a fost prin Goteşti cu Crăciun Ion. Nu ştia cu ce se ocupă Crăciun Ion, ştia că colectează metalalom, dar nu ştie că a furat şi de la cine a furat. A auzit de la persoane străine că Crăciun Ion a furat, adică chiar de la Poliţie a aflat

când a fost chemat. La ei în sat nu se colectează „metalalom”. În satele vecine nu cunoaște unde se colectează. Crăciun Ion este plecat de vreo 2-3 luni în Germania. Automobilul lui Crăciun Ion era de model „Volkswagen Caddy”, numerele nu le ţine minte. Nu cunoaște aşa persoană ca Calancea Nicolae. A luat maşina de culoare albă şi s-a dus în satul Ciobalaccia, dar nu s-a uitat în paşaportul tehnic al automobilului. El de la poliţie a aflat că Crăciun Ion a furat „metalalom”. Cealalt băiat este Răduc Eugeniu cu care a fost chemat la Poliţie. Nu are ce să spună de rău de Crăciun Ion, nu a auzit. A auzit că Crăciun Ion era acasă cu 2-3 luni în urmă, dar nu s-a întâlnit cu el să-l vădă. În sat nu mai este un alt Crăciun Ion. Cunoaște bine satul *****. Pe Dimitriu Ludmila nu o cunoaște, el ştie o altă familie. Nu ştie nimic despre furtul din gospodăria ei. Ştie că Crăciun Ion mai pleca peste hotare, dar despre furturi nu cunoaște că se ocupa cu aşa ceva. Când a citit la poliţie şi l-au informat, atunci a aflat că s-au furat ciaune, dar nu știe de către cine. Familia lui Crăciun Ion se află în sat, ştie că băieţii lui sunt în sat la şcoală.

Având în vedere că de către instanța de judecată s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, acuzatorul de stat conform *art. 368 alin.(2) Cod de procedură penală*, a dat citire declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale.

Fiind audiat în calitate de învinuit, Crăciun Ion nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii ce i se incriminează și a declarat că, *„...că vina nu o recunoaşte, deoarece el nu a furat careva obiecte. Comunică că în s. Goteşti r-nul Cantemir, fierul l-a dus o dată cu cet. Angheluţă Mihai şi o dată cu Răduc Eugen şi de acasă de la dânsul tot a dus, însă acel fler era al său, ceaunul nu cunoaşte cine l-a luat, deoarece Angheluţă Mihai şi Răduc Eugen l-au rugat să meargă cu ei fiindcă ei nu au maşină şi nu aveau cu ce se deplasa. El careva ceaune nu a dus şi nu cunoaşte ce ceaun a fost dus în s. Goteşti r-1 Cantemir”* (f.d.59).

La 11 aprilie 2022, numitul Crăciun Ion *****, în prezenţa apărătorului său, fiind audiat în calitate de învinuit a declarat, că *„învinuirea înaintată îi este clară, vina nu o recunoaşte, iar la esenţa învinuirii poate declara că cele imputate el nu a comis. Pe cazul dat ar putea fi implicat cet. Iorga Valeriu, locuitor al s. Ciobalaccia, raionul Cantemir, în vârstă de circa 24 de ani, deoarece acesta deseori lua în folosinţă automobilul său de model „Seat Inca” de culoare albă, care l-a procurat cu circa 3 ani în urmă, însă nu l-a înmatriculat pe numele său, el având doar procură generală pe care o va prezenta ulterior. Iorga Valeriu îi este verişor şi cu el este în relaţii normale. Valeriu periodic lua maşina sa, de obicei seara o lua şi dimineaţa o întorcea. În luna octombrie 2021 Valeriu de asemenea a împrumutat maşina sa de mai multe ori. El personal a dus de câteva ori fier uzat la punctul de colectare din s. Goteşti. O dată a dus fier uzat din gospodăria sa, în toamna anului 2021. Menţionează că niciodată nu a dus ceaune la fier uzat. La fel, câteva ori a fost împreună cu careva consăteni şi a dus fierul lor uzat la punctul de colectare din s. Goteşti. Cu sătenii a fost în vara şi toamna anului 2021, iar de unde era fierul lor, el nu a întrebat, dar crede că era de acasă. Din câte cunoaşte, Iorga Valeriu lucrează ocazional în construcţii, face lucrări în satele din raionul Cantemir. El personal pe doamna Dimitriu Liudmila o cunoaşte, dar cu ea nu comunică, ştie că locuieşte în s. Ciobalaccia. Cunoaşte unde se află casa dnei Dimitriu Liudmila din s. *****, dar nu a fost acolo niciodată. Dacă vor fi diferenţe între declaraţiile sale şi ale altor participanţi, este gata să participe la acţiunea de confruntare”* (f.d.109-110).

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului Crăciun Ion, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă: - *Informaţia telefonica a numitei Dimitriu Liudmila, din 26 octombrie 2021 ora 09.45 min. - pe faptul că din domiciliul mamei sale din s. ***** r-l Cantemir, în perioada de 22.10.2021-25.10.2021 persoane necunoscute au deteriorat lacătul de la un depozit şi au sustras două ceaune, un teasc şi alte bunuri (f.d.6); Cererea*

*numitei Dimitriu Liudmila, din 26 octombrie 2021 - prin care solicită atragerea la răspunderea penală persoanelor nestabilite care în perioada de timp 22.10.2021-23.10. 2021, au pătruns în domiciliul părinţilor decedaţi din s. *****, r-l Cantemir de unde au sustras pe ascuns mai multe bunuri dintre care un teasc şi 2 ceaune (f.d.12); - Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 21 august 2022 - prin care este cercetat locul comiterii infracţiunii si anume obiectul cercetării îl reprezintă domiciliul părinţilor numitei Dimitriu Liudmila, amplasat în s. *****, r-nul Cantemir, cu planşa fotografică (f.d.7-11); - Procesul-verbal din 13 decembrie 2021, de ridicare de la numitul Lazun Vasile din s. Goteşti r-l Cantemir a unui ceaun cu volumul de 20 litri cu toartă din sârmă dublă (f.d.29); - Procesul-verbal din 16 ianuarie 2023, de confruntare dintre învinuitul Crăciun Ion ***** şi martorul Lazun Vasile (f.d.139); - Confirmare de la Agenția Servicii Publice nr. 03/557 din 11.01.2023 (Departamentul înmarticulare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto), prin care s-a adeverit că potrivit datelor din Registrul de Stat al Transporturilor, pe numele lui Crăciun Ion a.n.*****, IDNP: *****, a fsot în proprietate următorul mijloc de transport: automobil de marca/model Volkseagen Caddy cu nr/î ***** (f.d.132); - ordonanţa de încetare a urmăririi penale din 27.01.2010, în privința lui Crăciun Ion învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, în temeiul art. 53 pct. a) Cod penal, pe motivul liberării de răspundere penală a minorilor (f.d.150); - ordonanța de încetare a urmăririi penale din 20.04.2017, în privința lui Crăciun Ion, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d), Cod penal, în legătură cu împăcarea părților (f.d.152);* - Corpul delict recunoscut prin ordonanţa OUP din 13 decembrie 2021, *un ceaun metalic cu volumul de 20 litri ridicat la data de 13 decembrie 2021 de la numitul Lazun Vasile din s. Goteşti, r-l Cantemir, ce aparţine părţii vătămate Dimitriu Liudmila, dispus păstrării în camera corpurilor delicte a IP Cantemir (f.d.29);*

**De către partea apărării nu au fost administrate careva probe:**

**Aprecierea instanței de judecată:**

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatul în *****rșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține statuările practicii judidiciare naționale, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.[2]

În privința inculpatului Crăciun Ion, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 CoEDO, inculpatul i-

[2] Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, nr. 10 din 24 februarie 2000, pct. 4.

a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor *****rșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele. Astfel, vinovăția inculpatului Crăciun Ion se confirmă atât prin declarațiile părții vătămate Dimitriu Ludmila, declarațiile martorului Lazun Vasile, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 august 2022, prin procesul-verbal de ridicare din 13 decembrie 2021, de ridicare de la numitul Lazun Vasile din s. Goteşti, r-nul Cantemir a unui ceaun cu volumul de 20 de litri cu toartă din sârmă dublă, prin procesul-verbal din 16 ianuarie 2023 de confruntare dintre învinuitul Crăciun Ion și martorul Lazun Vasile, precum și alte probe utile, pertinente și concludente administrate conform probatoriului în cadrul procesului penal.

Astfel instanţa de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăţia inculpatului Crăciun Ion, în comiterea componenței de infracţiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu indicii: *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință*;

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, *****rşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţa de judecată permit cu certitudine a constata că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu indicii: *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință*;

În acest sens reținem că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.186 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în ipoteza consemnată la lit. c) alin. (2) art.186 Cod penal în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la inviolabilitatea încăperii, a altui loc pentru depozitare sau a locuinței.

*Latura obiectivă* a infracţiunii specificate la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, a cărui mărime se situează între limitele de 25-2500 unități convenționale, și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

*Latura obiectivă* a furtului se realizează prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

*Sustragerea bunurilor altei persoane* - constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deţinerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

În acest sens, *latura subiectivă* a furtului se caracterizează prin intenţie directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreţ, de a obţine avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârşirii faptei.

Astfel, prin caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

La fel, potrivit practicii judiciare naționale la calificarea sustragerii, săvîrşite cu cauzarea de daune considerabile (lit.d) alin.(2) art.186, lit.f) alin.(2) art.187, lit.f) alin.(2) art.188, lit.c) alin.(2) art.190 şi lit.c) alin.(2) art.191 C.P.), este necesar să se ţină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabileşte luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei. Este necesar de luat în consideraţie că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influenţeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.[3]

Deși Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție, nu reprezintă un izvor de drept, totuși acestea constituie produsul activităţii de unificare şi uniformizare a practicii judiciare efectuată de înalta Curte la acest capitol, respectiv rezultă că raționamentele abordate în acestea reprezintă o emanație a jurisprudenţei constante a instanţelor naționale pronunțate pe cauze similare.

[3] pct. 28. al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie a RM nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”.

În aşa fel, instanța apreciază că, avînd în vedere caracterul însemnat al bunurilor sustrase al părţilor vătămate, elementul cu cauzarea de daune considerabile imputat inculpatului urmează fi reţinut în sarcina ultimului.

Conform art.21 alin.(2) Cod penal subiect al infracţiunii prevăzute de art.186 Cod penal poate fi o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 14 ani.

În partea ce ţine de *latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), Cod penal comisă de Crăciun Ion în speță, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale intenționate, din perioada cuprinsă între 22.10.2021 şi 23.10.2021, când acţionând cu intenţie directă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns prin poarta de intrare pe teritoriul aferent casei de locuit ce aparţine lui Dimitriu Liudmila, care este îngrădită cu gard de lemn, situată în s. *****, r-nul Cantemir, iar apoi a pătruns prin forţarea uşii în anexa casei de locuit, folosită cu destinaţia de depozit, de unde a sustras în mod tainic: un teasc în valoare de 1.000 lei, un ceaun cu volumul de 10 1 în valoare de 200 lei, un ceaun cu volumul de 30 1 în valoare de 600 lei, 2 icuri de crăpat lemne fiecare în valoare de 75 lei, în total 150 lei, 2 pirostrii în valoare de 50 lei fiecare, în total 100 lei, o faţă de plită în valoare de 300 lei şi o ţeavă de aluminiu în valoare de 300 lei, în urma sustragerii aducând părţii-vătămate Dimitriu Liudmila un prejudiciu material în valoare totală de 2650 lei.

În acest context, având în vedere că instanța a ajuns la concluzia că inculpatul Crăciun Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), Cod penal, instanța nu va reține și va respinge argumentele apărătorului inculpatului, avocatului Barbarov Eduard, cu privire la nevinovăția inculpatului și achitarea acestuia din considerentele expuse *infra*.

Astfel, unul dintre argumentele avocatului constă în faptul că principalul martor al acuzării, Lazun Vasile, în declarațiile sale din instanța de judecată la întrebarea procurorului nu a indicat concret cu ce marcă/model de automobil a venit Crăciun Ion la el, martorul susținând doar afirmația procurorului „că automobilul putea fi de marca ”Volkswagen”, și era de culoare albă”, ceea ce nu coroborează cu declarațiile inculpatului Crăciun Ion de la urmărirea penală, prin care inculpatul a declarat că nu deținea un astfel de automobil de marca ”Volkswagen”, ci deținea în folosință în bază de procură generală un automobil de marca/model ”Seat Inca” de culoare albă, declarații susținute de către inculpat inclusiv în cadrul procedurii de confruntare, prin care a indicat că nu a deținut în proprietate automobil de marca ”Volkswagen”, ci în sat era un automobil de model ”Seat” de care se foloseau mai multe persoane, inclusiv inculpatul a condus această furgonetă albă. Declarațiile inculpatului Crăciun Ion, au fost susținute la urmărirea penală și în instanța de judecată, inclusiv de martorul Răduc Eugeniu, care a comunicat că automobilul pe care-l conducea Crăciun Ion a fost de marcea ”Seat”. Tot în cadrul procedurii de confruntare, martorul Lazun Vasile a indicat că Crăciun Ion a condus un automobil de culoare albă de model Furgonetă, fără a indica marca/modelul automobilului.

Cu referire la argumentul invocat supra, instanța nu-l găsește relevant la speță, și nu vede legătura cauzală la care face trimite avocatul, or, instanța constată din conținutul aceluiași proces-verbal de confruntare din 16 ianuarie 2023, procedură efectuată dintre martorul Lazun Vasile și învinuitul Crăciun Ion, ultimul a recunoscut, că îl cunoaște pe martor, este Lazun Vasile care se ocupă cu procurarea fierului, el anterior a mai fost la martor și i-a adus fier pentru vânzare (f.d.139).

Așadar, instanța reține că ambele persoane supuse confruntării, au indicat că tipul automobilului era de tip furgonetă de culoare albă, fapt susținut inclusiv și de către Crăciun Ion, iar relevanța cu ce tip de marcă/model a venit inculpatul la martorul Lazun Vasile nu este

esențială la calificarea juridico-penală a acțiunilor lui Crăciun Ion, ci este relevantă în contextul identificării subiectului, or instanța reiterează că inculpatului prin rechizitoriu nu i se incriminează furtul unui automobil, ci alte obiecte materiale descrise în actul de învinuire care au fost sustrase de la partea vătămată Dimitriu Ludmila în perioada cuprinsă între 22.10.2021 și 23.10.2021, iar un obiect material din cele sustrase (ceaun cu volumul de 30 de litri) fiind depistat și ridicat de la martorul Lazun Vasile, prin procesul-verbal de ridicare din 13.12.2021, martorul Lazun Vasile indicând fără ezitare că bunul respectiv (ceaunul) l-a procurat de la Crăciun Ion.

La fel, negarea vehementă a inculpatului expusă prin declarațiile sale în procesul-verbal de confruntare, că nu a deținut în proprietate vreodată vreun automobil de tip furgonetă de marca/model ”Volkswagen Caddy” de culoare albă, se combat cu declarațiile martorului Angheluță Mihail de la urmărirea penală, prin care martorul a indicat că *„cunoaște că prin anul 2021 el (Crăciun Ion) conducea o mașină de model posibil „Volkswagen Caddy”* (f.d.124), declarații susținute și în instanța de judecată unde martorul la întrebarea avocatului Barbarov Eduard, a indicat că automobilul cu care mergea Crăciun Ion, era de marca/model ”Volkswagen Caddy” însă nu ține minte numerele de înmatriculare. Declarațiile inculpatului de la urmărirea penală se combat inclusiv și cu confirmarea de la Agenția Servicii Publice nr. 03/557 din 11.01.2023 *(Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto),* prin care s-a adeverit că potrivit datelor din Registrul de Stat al Transporturilor, pe numele lui Crăciun Ion a.n.*****, IDNP: *****, a fost în proprietate următorul mijloc de transport: automobil de marca/model Volkswagen Caddy cu nr/î ***** , cu data înmatriculării 05.09.2013 și data reînmatriculării 05.01.2017 (f.d.132).

În acest context, instanța va aprecia sub un unghi critic declarațiile martorului Răduc Eugeniu, care a susținut că automobilul lui Crăciun Ion a fost de marca ”Seat”, or aceste declarații pot fi rezultatul unei tactici coordonate cu inculpatul, spre crearea unui „alibi” pentru a-l ajuta pe inculpat să-și susțină versiunea sa, ca să-și ușureze situația și să scape de răspunderea penală, or, probele administrate în cauza penală denotă că inculpatul a fost nesincer în declarațiile sale și nu a demonstrat contrariul prin probe că deține vreun automobil în folosință prin procură generală de marca/model ”Seat Inca” de culoare albă, ceea ce convinge instanța că declarațiile inculpatului de la urmărirea penală au fost cu tentă de „alibi” și a denatura adevărul, cu scopul de deruta OUP în investigarea cazului.

Tot aici, instanța va reține sub un unghi critic și argumentele martorilor Răduc Eugeniu și Angheluță Mihail, precum că nu au fost niciodară cu automobilul împreună cu Crăciun Ion în s. Goteşti, r-nul Cantemir, or, martorii respectivi sunt prietenii lui Crăciun Ion, sunt dintr-un sat, au relații bune, prin urmare declarațiile acestora sunt subiective și sunt făcute cu scopul de a favoriza situația inculpatului.

Motive de a pune la îndoială declarațiile martorului Lazun Vasile și de a nu le considera veridice, instanța nu constată, martorul respectiv a indicat că nu-l cunoștea pe Crăciun Ion până la caz, de către polițiști prin telefon i s-au prezentat poze cu Crăciun Ion pentru a-l identifica, prin urmare instanța constată că martorul Lazun Vasile neavând nici o relație cu inculpatul, nu există motive din partea acestuia de a-l calomnia nejustificat pe inculpat, sau alte convingeri care să-l determine pe martor să relateze alte circumstanțe decât cele care s-au produs de fapt, prin urmare instanța este convinsă că declarațiile martorului sunt veridice și nu trezesc nici un fel de dubiu.

Un alt argument al apărătorului inculpatului, avocatului Barbarov Eduard, constă în faptul că instanța de judecată urmează să declare nulitatea actului procesual efectuat în cadrul urmăririi

penale și anume a procesului-verbal de ridicare din 13.12.2021 (f.d.29) de la martorul Lazun Vasile, a unui ceaun cu volumul de 30 de litri, cu toartă din sârmă dublă, deoarece a fost întocmit de către un ofițer de investigații a SII a IP Cantemir, inspectorul superior Merioară S., care nu era împuternicit să întocmească procese-verbale de ridicare deoarece nu este ofițer de urmărire penală.

La acest capitol, instanța punctează că potrivit art. 251 alin.(1) CPP, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor.

Conform art. 251[1] CPP, (1) Determină întotdeauna aplicarea nulităţii încălcarea dispoziţiilor privind:

a) compunerea completului de judecată;

b) competenţa instanţelor judecătoreşti după calitatea persoanei;

c) publicitatea şedinţei de judecată;

d) participarea părţilor în cazurile obligatorii;

e) prezenţa interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii.

(2) Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere.

(3) Încălcarea dispoziţiilor legale prevăzute la alin.(1) poate fi invocată la orice etapă a procesului penal.

La caz, instanța remarcă că în speță nu se regăsesc circumstanţele expuse în norma prevăzută de art. 251[1] CPP, ce ar atrage nulitatea absolută, prin urmare va respinge cerința părţii apărării la acest capitol.

Cu referire la potențiala nulitate relativă a procesului-verbal de ridicare din 13.12.2021 instanța reține că, potrivit art. 251[2] CPP (1) încălcarea dispoziţiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251[1], determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor.

(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, bănuit, învinuit, inculpat, de celelalte părţi în cazul în care există un interes procesual propriu în respectarea dispoziţiei legale încălcate.

(3) Nulitatea relativă se invocă:

a) în cursul urmăririi penale - în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoştinţă de materialele dosarului;

b) în instanţa de judecată - numai pentru probele care sunt prezentate nemijlocit în instanţă.

(4) Prin derogare de la alin.(3), în cazul în care, din motive întemeiate, partea nu a avut posibilitatea de a lua cunoştinţă de materialele urmăririi penale până la trimiterea cauzei în judecată, nulitatea relativă poate fi invocată în instanţa de judecată.

(5) Nulitatea relativă nu se aplică şi nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege.

Astfel, instanța nu va reține ca întemeiate alegațiile părții apărării și invocarea în instanța de judecată a pretenţiilor referitor la nulitatea relativă a procesului-verbal de ridicare din 13.12.2021, or, instanța constată că învinuitul Crăciun Ion în prezența avocatului Bojenco Nicolae, au participat la terminarea urmăririi penale, respectiv nu au formulat în condițiile legii careva demersuri referitor la nulitatea relativă a procesului-verbal de ridicare din 13.12.2021 sau obiecții referitor la încălcarea procedurii și drepturilor învinuitului Crăciun Ion, prin urmare instanța va respinge alegațiile apărătorului Barbarov Eduard ca neîntemeiate.

La fel, instanța reține că norma precitată supra, nu poate fi invocată de către apărător în instanța de judecată, or, probele la care se face trimitere, au fost administrate la urmărirea penală și nicidecum pentru probele care au fost prezentate nemijlocit în instanţă.

În altă ordine de idei, instanța mai reține că apărătorul inculpatului, avocatul Barbarov Eduard a mai invocat argumentul că la probatoriu nu au fost administrate în calitate de probă, procesul-verbal de prezentare a obiectului (ceaunului) ridicat de la martorul Lazun Vasile spre recunoaștere părții vătămate Dimitriu Ludmila.

Cu referire la acest argument, instanța reține că potrivit art. 101 Cod de procedură penală,

(1) Administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strîngerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

(4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 Cod de procedură penală,

1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

(2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

(3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

(4) Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

(5) Hotărîrea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declaraţiile martorului protejat sau pe probele obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii.

Astfel, deși instanța constată cu certitudine că la materialele cauzei penale nu există proba relatată de către partea apărării (i.e procesul-verbal de prezentare a obiectului spre recunoaștere, întocmit potrivit prevederilor art. 260, 261 CPP), această lacună admisă de către OUP, instanța o apreciază ca pe o circumstanţă care poate fi interpretată în favoarea inculpatului.

La fel, proba respectivă (i.e procesul-verbal de prezentare a obiectului spre recunoaștere) în viziunea instanței nu este suficient de concludentă care să ducă la achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, sau încetarea procesului penal, or, celelalte probe administrate conform probatoriului, în ansamblu prin coroborarea lor demonstrează vinovăția inculpatului Crăciun Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Mai mult ca atât, partea vătămată Dimitriu Ludmila este singura persoană care s-a adresat organului de drept cu plângere privind investigarea furtului produs din locuinţa sa, respectiv este singura persoană care a revendicat bunurile dispărute, (inclusiv ceaunul cu volumul de 30 de litri, care i-a fost prezentat vizual de către poliție pentru recunoaștere și pe care l-a recunoscut ca fiind al său), ceea ce denotă că interesele altor persoane nu au fost lezate prin comiterea furtului produs perioada între 22.10.2021 și 23.10.2021.

Finalmente, instanța va respinge și alegațiile părţii apărării precum că prejudiciul material indicat în actul de învinuire la suma de 2650 lei, este sub nivelul de 20 % din cuantumul salariului mediu pe economie prognozat pentru anul 2024 la suma de 13700 lei, ce constituie suma de 2740 lei, prin urmare fapta inculpatului nu conţine elementele infracțiunii ci constituie o contravenție prevăzută de art. 105 Cod contravențional.

Instanța reţine că, avocatul face trimitere la prevederile art. 18 alin.(1) Cod contravențional, conform căruia, se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvîrşirii contravenţiei, nu depăşeşte 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvîrşirii faptei.

La caz, instanța reține că fapta a fost comisă în perioada cuprinsă între 22.10.2021 și 23.10.2021, iar potrivit Hotărârii Guvernului nr. 923 din 22.12.2020, cuantumul salariului mediu pe economie prognozat pentru anul 2021, a constituit suma de 8716 lei, respectiv 20% din suma indicată constituie suma de 1743 lei, prin urmare alegațiile apărătorului sunt nefondate, or, prejudiciul din actul de învinuire indicat la suma de 2650 lei, nu constituie proporţii mici.

Totodată instanța reţine că, potrivit art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 105 Cod contravențional, sustragerea în proporţii mici din avutul proprietarului prin furt, însuşire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Așadar, legiuitorul în norma materială contravențională, a indicat expres că la încadrarea juridică, urmează să fie stabilite proporțiile mici, și elementele constitutive ale contravenției prevăzute de furt, ce nu plasează fapta prin prisma legii penale, or, în speță, fapta inculpatului prezintă un pericol social mai ridicat, deoarece conţine elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, adică a săvărșit furtul, prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane **prin pătrundere în locuință**, prin urmare acțiunile acestuia fac obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, iar calificarea infracțiunii s-a efectuat corect de către OUP, deorece sunt prezente semnele componenţei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art.186 Cod penal este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care faptuitorul a obținut posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile luate.

*Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art.186 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Pentru calificarea faptei conform normei în cauză este obligatorie prezența scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani.

În rest, instanța de judecată reține că poziția inculpatului privind nevinovăția sa, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a

face declarații şi nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită și în acest caz, urmează a fi condamnat în numele legii.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Crăciun Ion la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

**Cu referire la individualizarea pedepsei:**

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 şi 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că, reieşind din prevederile art.16 alin. (3) Crăciun Ion a săvârşit o infracțiune mai puțin grave, pentru care legea penală (în vigoare la data săvărșirii faptei) prevedea drept pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Partea acuzării a solicitat aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse penale în baza art. 186 alin. 2) lit. c), Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei in penitenciar de tip semiînchis, dat fiind faptul că i s-a demonstrat vinovăția.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru achitare sau încetarea procesului penal.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Crăciun Ion , nu au fost stabilite. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Crăciun Ion, au fost stabilite şi invocate de către acuzatorul de stat:

- *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară;*

Totodată, instanța de judecată, ţine cont, că inculpatul la evidența medicului narcolog sau psihiatru - nu se află, iar în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, eschivându-se.

La fel, instanța mai reține că infracțiunea a fost comisă de către inculpat în perioda de probațiune, însă instanța nu se va expune asupra cumulării pedepselor în temeiul art. 85 Cod penal, din motiv că potrivit art. 90 alin.(11) Cod penal, se reglementează că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvîrşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei se soluţionează de către instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei.

La caz, din partea organului competent nu a parvenit demersul privind cumularea sentințelor.

În continuare, instanța reține că, conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, comportamentul acestuia, starea socială şi familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul, primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu închisoare, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Totodată, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Conform datelor din cazierul contravenţional pentru 2016 - 2021 a fost tras la răspunderea contravenţională, la locul de trai se caracterizează pozitiv, în adresa administraţiei publice locale nu au parvenit informaţii din partea concetăţenilor sau instituţiilor de drept cu privire la încălcarea ordinii publice de către acesta.

Totodată inculpatul a fost urmărit penal pe cauzele penale: 1. Cauza penală nr. 2010430005, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională. (f.d.150) 2. Cauza penală nr. 2017430061 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, urmărirea penală fiind încetată pe motivul împăcării părților (f.d.152).

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din considerentele menționate instanţa consideră imposibilă aplicarea în privinţa inculpatului Crăciun Ion a unei pedepse cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), Cod penal or, după cum s-a constatat supra, inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, anterior a fost în conflict cu legea penală fiind atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, iar în asemenea împrejurări, pedeapsa respectivă nu va fi capabilă să atingă scopul pedepsei penale.

Subsecvent, instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă (pecuniară) nu ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său.

La fel, este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse din categoria celor pecuniare, adică amenda, nu va putea fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Instanța constată *cu regret* că lăsarea în libertate a inculpatului în aceste condiții, prezintă un risc semnificativ pentru relațiile sociale aferente patrimoniului.

În circumstanţele reliefate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Crăciun Ion urmează să fie stabilită în limitele prevăzute de către legislator la art. 186 alin. (2) lit. c), Cod penal, pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu dispunerea calculării acestui termen de la data pronunțării prezentei sentințe, atunci când hotărea va deveni definitivă și executorie conform prevederilor art. 466 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită pentru o infracțiune mai puțin gravă și gravă, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În circumstanțele expuse, instanța vine să respingă ca neîntemeiate alegațiile apărării privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sau în circumstanțele reținute mai sus, unica pedeapsa care va duce la atingerea scopului pedepsei penale vine a fi izolarea inculpatului de societate prin aplicare unei sancțiuni penale cu închisoare.

Or, prin resocializare se înțelege, presupunerea unui proces de influenţă asupra subiectului infracțiunii (organizatoric, psihosocial, pedagogic, educativ etc.) în scop de

schimbare a unor orientări negative, a comportamentului antisocial și de întărire a rezultatelor corectării.

Pentru aceste considerente, instanța apreciază că pedeapsa aplicată față de inculpat este în măsură să asigure resocializarea inculpatului şi nu se impune reducerea cuantumului acesteia.

În sensul dat prin aplicarea față de inculpat unei pedepse cu executarea reală a închisorii va genera consecințe prevăzute de scopul urmărit de pedeapsa penală.

*Subsidiar,* instanța menţionează că, la 24 decembrie 2021, a fost adoptată Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova.

În conformitate cu art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova, Prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probaţiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidenţa prevederilor art. 2-5, 7, 8.

Alineatul (4) din articolul precitat prevede că, aplicarea amnistiei faţă de persoanele bănuite, învinuite se decide de procuror, la faza de urmărire penală, iar faţă de persoanele inculpate - de instanţa de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Conform art. 2 al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova, (1) Procesele penale în privinţa infracţiunilor săvârşite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.

Alineatul (4) al aceluiași articol prevede că, în privinţa persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1) - (3) din prezentul articol, instanţa de judecată, la pronunţarea sentinţei, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată, inculpatul întruneşte criteriile stabilite la art.1 şi nu cade sub incidenţa art.6.

Instanța atestă că, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), Cod penal, la învinuirea inculpatului Crăciun Ion privind sutragerea pe ascuns a bunurilor de la partea vătămată Dimitriu Ludmila, a fost comisă în perioada cuprinsă între 22.10.2021 și 23.10.2021, infracţiunea fiind comisă anterior adoptării Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova.

În speță, instanța atestă că, inculpatul Crăciun Ion se află în una din situaţiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. d) din legea enunțată, care exclude aplicabilitatea actului de amnistie, adoptat prin Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova.

Conform art. 6 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei R. Moldova, prevederile alin. (1) - (5) nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracţiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr.985/2002: „….**art.187 alin.(2)–(5),..”**

La caz, inculpatul Crăciun Ion a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 02 octombrie 2019, în baza art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art.

$364^1$ alin.(8) CPP, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu stabilirea unui termen de probaţiune de 3 ani (f.d.146).

Astfel, instanța conchide că inculpatul potrivit art. 6 alin.(1) lit. d) nu întrunește condițiile Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova, astfel, inculpatul nu poate fi liberat de pedeapsa penală stabilită prin prezenta sentință judecătorească pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), Cod penal, la învinuirea inculpatului Crăciun Ion privind sutragerea pe ascuns a bunurilor de la partea vătămată Dimitriu Ludmila, infracțiune comisă în perioada cuprinsă între 22.10.2021 și 23.10.2021.

**Cu referire la corpurile delicte:**

În altă ordine de idei, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11), 13), 14) şi 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform prevederilor art. 158 alin. (1), Cod procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Subsecvent art. 162 alin. (1), Cod procedură penală, „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte”.

Instanța de judecată atestă faptul că, corpurile delicte: recunoscut prin ordonanţa OUP din 13 decembrie 2021, *un ceaun metalic cu volumul de 20 litri ridicat la data de 13 decembrie 2021 de la numitul Lazun Vasile din s. Goteşti, r-l Cantemir, ce aparţine părţii vătămate Dimitriu Liudmila, dispus păstrării în camera corpurilor delicte a IP Cantemir (f.d.29)*, după intrarea în vigoare a sentinței urmează de restituit proprietarilor acestor bunuri.

**Cu privire la măsura preventivă.**

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Crăciun Ion nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul *ar putea să se ascundă* de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, *să săvârşească alte infracţiuni* ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Crăciun Ion a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, or inculpatul este direct predispus spre comiterea altor infracţiuni şi spre eschivare de la executarea pedepsei.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai poate fi încălcat dreptul lui Crăciun Ion la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CoEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept*, *să comită alte infracţiuni* şi *să se asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrîngere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Crăciun Ion, deoarece doar această măsură respectivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), Cod penal, art. 338 - 341, 382, 384 - 385, 389, 392 - 395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

**C O N D A M N Ă:**

pe ***Crăciun Ion *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), Cod penal şi în temeiul normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privinţa lui ***Crăciun Ion *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, se va calcula din momentul reţinerii acestuia.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privința lui ***Crăciun Ion *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, măsura preventivă - arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea.

Punerea în executare a măsurii preventive se pune în sarcina IP Cantemir.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpurile delicte: - un ceaun metalic cu volumul de 20 litri ridicat la 13 decembrie 2021 de la numitul Lazun Vasile din s. Goteşti, r-nul Cantemir, ce aparţine părţii vătămate Dimitriu Liudmila, dispus păstrării în camera corpurilor delicte a IP Cantemir, după intrarea în vigoare a sentinței urmează de restituit proprietarilor acestor bunuri.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

*Sentinţa motivată pronunțată şi înmânată părților prezente, în ședință publică, la 24 mai 2024, ora 15$^{00}$.*

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Mihail OSADCII**